

D'N BLIKKEN EMMER

HEEMKUNDEKRING DE RIPS

Uit de serie: **Verdwenen Bedrijven in De Rips,
Rijwielhandel/hersteller en Olie en benzine verkoop.**

Hierin wordt de geschiedenis beschreven van bedrijven die op De Rips gevestigd waren. Dit kunnen eenmansbedrijven zijn, maar het kunnen ook grotere bedrijven zijn geweest. Velen hebben een bijzondere stempel gedrukt op de sociale leefomgeving van ons dorp. Ook kunnen beroepen worden beschreven van Ripsenaren, hier woonachtig, en die een bijzonder vak uitgeoefend hebben.

Tot 1921 was er nog maar weinig olie nodig in het dorp en stond er enkel een kleine petroleumtank bij de boerderij De Rips die J. Bellemakers voorheen soms liet vullen.

Ruim 70 jaar lang kon men in De Rips een fiets kopen of laten maken. Ook kon men olie kopen uit een vat en vanaf de eind jaren twintig al benzine tanken. De fietsbranche is een zeer gespecialiseerd bedrijf geworden, waar men veel in moet investeren en kennis hebben om het rendabel te houden. De steeds zwaardere milieueisen voor de verkoop van benzine gingen gepaard met hoge financiële investeringen, die bijna niet meer zijn op te brengen als men daaraan wilde voldoen.

Nieuwsbrief no.22
Olie- en
benzinehandel
en rijwielhersteller
Pag. 1

Jan Verschuren
pag. 2 – 6

Piet Verschuren
Pag. 7 – 10

Brommers bij Piet
Verschuren

Pag. 11 - 14

Peter Verschuren
Pag. 15

Frans en Marie
Geertshuis-

Verschuren
Benzinepomp en
oliehandel

Pag. 16 – 19

Johan Geertshuis
Benzinepomp

Pag. 20

De pionier Jan Verschuren vestigde zich in 1921 samen zijn vrouw Jetske Zwier vanuit Zaandam in De Rips. Hij was heel ondernemend want in het begin verkocht hij allerlei waren die de Ripse mensen nodig hadden.

Vanaf 1925 specialiseerde hij zich in het repareren van fietsen en verkocht olie en later ook benzine aan huis.

*Rechts; Jan Verschuren en
Jetske Verschuren-Zwier.*

De avonturier Jan Verschuren.

De vader van Johannes (Jan) Verschuren heette Josefus Verschuren en is in Gemert geboren waar hij leerlooier was. Josefus verhuisde met zijn gezin w.s. al in 1886 naar Waalwijk. Hier werd Johannes op 19-11-1887 geboren. Op 23 jarige leeftijd vertrekt Jan in 1910 naar Woensel. Van hieruit begint een tocht naar verschillende plekken in Nederland. Op zijn trektocht komt hij Jetske Zwier (1890) uit Vledder tegen en trouwt met haar. Hun eerste kind Jaap (1913) wordt in Noordwolde (gemeente Weststellingwerf) Friesland geboren. Al vrij snel daarna verhuizen ze weer, want hun tweede kind Jozef (1915) wordt in Millingen, Gelderland geboren. Vervolgens vertrekt het gezin naar Zaandam, Noord-Holland en hier worden Piet (1918) en Jan (1921) geboren.

In Zaandam werkte Jan, als werkmans in de verfmakerij, bij de firma Pieter Schoen die een grote verffabriek bezat. Deze Pieter Schoen (hij overlijdt in 1916) had in 1915 veel grond in De Rips gekocht waaronder de gehele Blaarpeel en het gebied waar nu de dorpskern ligt.

Omdat Jan hersteld was van T.B.C. kreeg hij het advies van weduwe Schoen-Lelsz om naar de meer zuivere lucht van De Rips te verhuizen. Jan kon werk krijgen op de ontginning De Blaarpeel van de Wed. Schoen welke in beheer was bij de Heidemij. Deze tijd waren de nieuwe arbeidershuizen van de Woningbouw Vereniging Bakel, beheerd door de Heidemij, klaar. Op voorspraak van de weduwe Schoen kreeg Jan en zijn gezin de arbeiderswoning A9/10 aangeboden, nu Ripsestraat 8.

Jan kwam hier op 20 december 1921. Jetske was er aanvankelijk op tegen om weer te verhuizen, maar zij volgde haar man met de kinderen per 1 februari 1922. Jetske zelf was Protestants opgevoed en veranderde zelfs haar geloof in Katholiek om hier beter te kunnen aarden. In De Rips werden nog 3 kinderen Marie (1923), Albert/Broer (1925), en Jetske Verschuren in (1930) geboren.

Boven; De Ripse straat in 1922 met de witte woning van Jan Verschuren Ripsestraat 8.

Wel was al meteen de relatie slecht tussen Jan Verschuren en de Woningbouw Vereniging Bakel (WVB). Als eerste wilde Jan het huurcontract, zoals de andere huurders, niet tekenen want dan zouden ze vat op hem krijgen. Het mooie voor Jan was dat pal voor hun huis in 1922 de nieuwe verharde weg Deurne-Oploo werd aangelegd. Jan deed al meteen goede zaken want hij handelde in diverse waren waar veel vraag naar was. Hij vroeg dan ook toestemming om een eigen bedrijfje te beginnen.

Dit was voor het bestuur van de Woningbouwvereniging een besluit om de normale huur die f 3.75 per week bedroeg te verdubbelen. Door deze stelling ontstond er een situatie over vermeende huurachterstand. Binnen de familie Verschuren is echter altijd de gedachte gebleven dat de onenigheid ontstaan was omdat Jan; *Bier verkocht aan de bosarbeiders*. Dit laatste zou echter "tegen het zere been" van de beide principiële huurbazen Bellemakers en Houtzagers zijn geweest.

Er ontstond een soort patstelling, er moest wat gebeuren en Jan wachtte wel af hoe het af zou lopen. Achter de schermen werkte de W.V.B. verder om te kijken hoe ze Jan uit huis konden krijgen omdat hij niet luisterde zoals de andere huurders. Tussen de secretaris/penningmeester van de Vereniging Houtzagers tevens inspecteur van de Heidemij en Bellemakers de opzichter kwam een regelmatige briefwisseling op gang hoe dit probleem aan te pakken. Ook de voorzitter kapelaan Grips uit Bakel evenals het gehele bestuur werd er bij betrokken.

Jan was echter goed ingelicht en vond de zedenpreken die aan hem besteed werden verspilde tijd en onzinnige kwats. Goed beschouwd vond hij alle goede raad niet nodig te hebben en wachtte intussen verder rustig af. Daarbij eiste Jan bijna het monopolie van winkelnering en dat ging te ver voor de W.B.V.

In juni 1923 is het dan zover. Na de koppige houdingen vanuit beide partijen besloot het bestuur van de W.V.B. om de familie Verschuren uit huis te moeten zetten en gaf hiervoor aan deurwaarder van Moorsel uit Helmond de opdracht dit uit te voeren. Geen clementie voor de familie, ook al was in mei net de baby Marie geboren.

Voor een ander onderkomen ging Jan Verschuren eerst nog naar burgemeester Nooijen van Bakel en Milheeze. Tijdens de Gemeentelijke raadsvergadering werd hier uitvoerig over gesproken en gestemd zoals in het verslag uit de Zuid Willemsvaart van 22 juni 1923 stond te lezen.

Peerke van Dooren zat al heel lang, als Ripse vertegenwoordiger, in de Bakelse Gemeenteraad om de dorps belangen te verdedigen. Dit heeft hij altijd met hart en ziel en te vuur en te zwaard gedaan. Deze zaak kon hij jammerlijk niet winnen.

Rechts; Vergaderverslag uit de krant Zuid-Willemsvaart van 22 juni 1923.

Voorzitter. Verder heb ik nog een zekere Verschuren bij me gehad om onsdak, de man zit op den berm van den nieuwen kunstweg op de Rips.

Ik moet weten of de Raad een woning beschikbaar wil stellen, het z.g. ziekenhuisje, in Bakel komt niet in aanmerking, dit is bouwvallig.

Nu ontving ik van het bestuur van het Water- en Wegschap de Peel een schrijven om als hoofd der politie die man daar te verwijderen, daar het niet aangaat iemand midden op den weg te laten huizen, daar dit aanleiding kan geven dat spoedig een kolonie van tenten op den weg komt te staan. Ik zie hierin echter dadelijk nog geen gevaar.

Reinders zegt, als 't eens kermis op de Rips wordt zullen er wel tenten komen.

De Voorzitter vraagt waar hij de man een plek grond kan aanwijzen om zich neder te zetten.

v. Dooren zegt gehoord te hebben, dat de man voor twee maanden lang een keet kon krijgen van Lambrechts, doch dit heeft geweigerd omdat daar geen drinkwater te krijgen is.

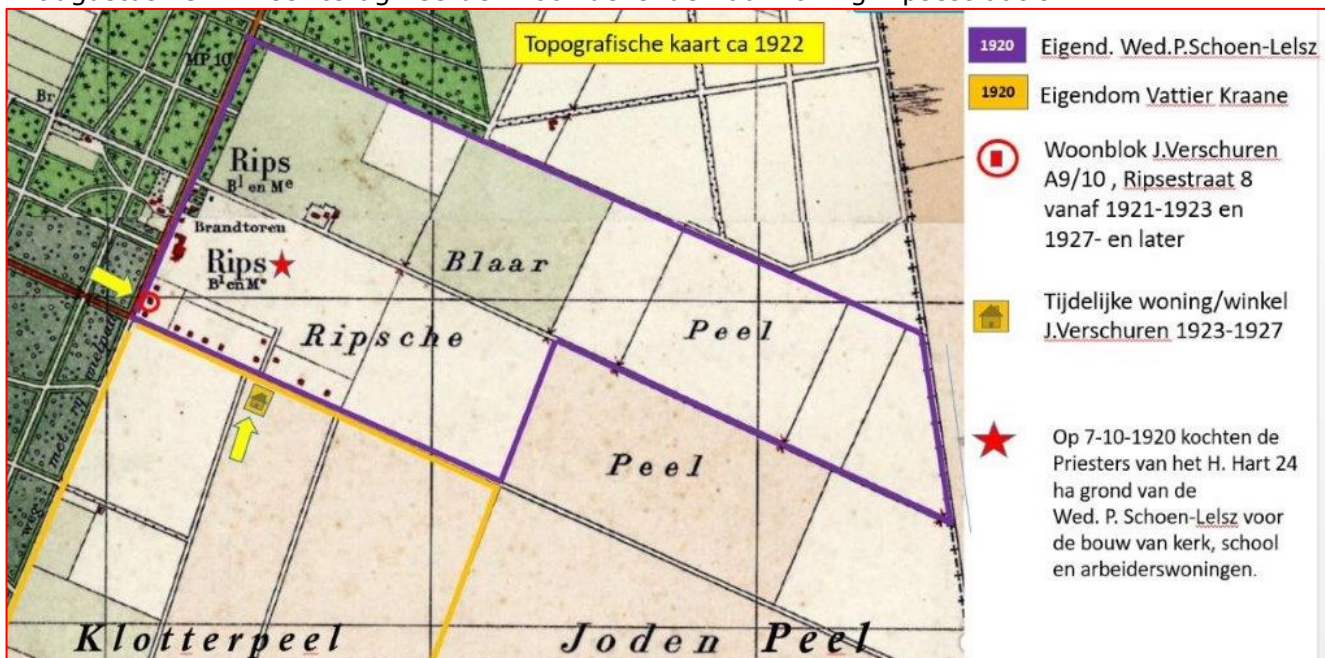
v. Dooren stelt voor den man een loskaal van de oude school te Bakel af te staan.

Reinders. Dan zitten ze er hier mede te kijken, jullie zult hem daar (op de Rips) graag kwijt zijn.

v. Dooren. Dat niet, maar 't is ellendig voor de vrouw en kleine kinderen.

De Voorzitter brengt het voorstel v. Dooren in omvraag. Vóór stemmen v. Dooren en v. d. Heijden, tegen Weth. Manders, v. d. Boomen, Weth. Joosten, Reinders en het lid Manders, zoodat de oude school niet beschikbaar wordt gesteld en de man naar de Jodapeel zal worden verwezen.

Op de heide van de Klotterpeel ter hoogte van de huidige Burg. v.d. Wildenberglaan 46a bouwde Jan een noodwoning. In deze houten noodwoning hield hij wel een zaak (winkeltje) waarin hij o.a. snoepgoed, sigaretten, drank, fietsen, banden en olie verkocht. Tevens begon hij fietsen te repareren, omdat bijna iedereen een fiets had. In feite is dit het begin van Oliehandel familie Verschuren. De mensen uit de Peel kochten daar meestal hun waar als ze naar huis terug keerden vanuit de Heilige Mis in de kerk. De "zaak" was enkel te bereiken, door over een houten balk te lopen die over de sloot lag. Deze locatie op de hei heeft de familie gebruikt van 11 augustus 1923 totdat ze in augustus 1927 weer terug keerden naar dezelfde huurwoning Ripsestraat 8.

Boven; De topografische kaart uit 1922 met de plekken waar Jan Verschuren met zijn familie heeft gewoond.

Bij **Harrie van der Burgt** (1918) bleef een herinnering in zijn geheugen gegrift staan over de tijd dat hij als scholier naar de lagere school liep; Harrie herinnerde zich dat de kinderen Verschuren wijdbeens over het water in de sloot stonden. Met het slootwater wasten ze zich voordat ook zij naar school liepen.

Hein van Beek (1910) herinnerde zich bovenstaande ook maar voegde er nog aan toe: Jan kocht zijn winkelwaar in Eindhoven. Niet met de paardentram maar hij ging met zijn paard en kar op stap. Hij heeft onderweg naar Eindhoven wel eens een ongeluk gehad, waarna hij als een soort zwerver en liftend weer naar huis moest komen.

Ook verkocht hij een fiets aan de familie van Beek. Normaal ben je dan een echte klant maar volgens Hein kende hij je daags daarna niet meer. Typisch Jan !!!!. Hein herinnerde zich ook nog het "winkeltje" waar hij ooit olienootjes kocht. Verder bestond het "tehuis" nog uit een paar extra slaapkamers.

Johan van de Heuvel vertelde dat zijn vader Jantje van de Heuvel een fiets nodig had om naar zijn werk te gaan. Hij kreeg de fiets van zijn schoonouders, want zelf kon hij die niet bekostigen. De fiets werd bij Jan Verschuren op afbetaling gekocht en koste f 30.- gulden. De kinderen gingen deze afbetaling met regelmaat betalen.

Jan Hertsig schrijft; *Jan Verschuren, is een van de meest kleurrijke figuren van het dorp geweest. Hij kwam van boven de rivieren en had lak aan de gedweë Brabantse mentaliteit. Het was een pientere vent, die van alles kon aanpakken.*

Verschuren was de eerste coach van voetbalclub Fiducia want iedereen wist; Hij kende de spelregels en was tevens scheidsrechter! Hij was ook de eerste Ripsenaar die zijn zonen vanaf de lagere school naar de ambachtsschool liet gaan in Helmond. Hij had lak aan de overheid blijkt uit het feit, dat hij onder de Duitse bezetting zijn radio keihard liet spelen. Zodoende konden wij de Engelse berichten goed volgen.

Boven; Voetbal vereniging Fiducia met helemaal rechts Jan Verschuren als voorzitter/trainer.

In maart 1928 sloeg het noodlot weer toe. Het woonblok met rieten dak van de families Verschuren en Baggermans branden totaal af. De schoorsteen bij Baggermans vatte vlam tijdens de hoogmis en zorgde voor de grote brand. Kinderen uit de buurt kwamen het Jetske vertellen; Brand en zij dacht eerst aan een grap en zei nog: loop heen of scheer je weg, wat haar uitdrukkingen waren. Mensen uit het dorp gingen het Jan Verschuren tijdens de kerkdienst vertellen. Iedereen wilde meehelpen met blussen en liepen met emmers water herinnerde zich dochter Marie. Buren gooiden vanaf de bovenverdieping de heiligenbeelden naar beneden om opgevangen te worden. Dit ging echter mis en ze vielen alsnog in gruzelementen. Na de brand zijn hun naaste burens familie Baggermans uit de Rips vertrokken. * voetnoot zie pag. 21.

Rechts; Berichtje in De Zuid-Willemsvaart 1928-03-19.

DE RIPS. Gisteren onder de Hoogmis ontstond brand in woningen bewoond door Verschuren en Baggermans, welke totaal afbrandden. Van den inboedel kon nog al wat gered worden. Men veronderstelt, dat de brand in den schoorsteen is ontstaan.

De familie Verschuren kon vanaf eind maart, tijdelijk een woning huren op de Bunthorst. Al vrij snel daarna in augustus 1928 was de dubbele woning 8 en 10 zo ver herbouwd en kon opnieuw voor goed intrek worden genomen in het pand Ripsestraat 8 (D29). De naaste buurman werd Toon de Groot uit Vorstenbosch die met zijn gezin hier introk en een smederij achter het huis van no 10 begon.

Jan ging meteen bij zijn terugkomst verder met de fietsenzaak en reparatiewerkzaamheden. Enkele jaren later in 1933 werd er een benzinepomp geplaatst bij hun woning langs de Ripsestraat 8 en breidde ook uit met de oliehandel.

Rechts; De eerste handbediende benzinepomp van Verschuren uit 1933 is nog net te zien aan de linkerkzijde. De hele familie en bekenden staan te wachten op de terugkomst van Frans Geertshuis en Albert Verschuren. Jaap Verschuren was al eerder terug i.v.m. een schouderwond in de oorlog in Indië.

Jan Verschuren was echter niet de eerste die met een benzinepomp begon. Dat was Frans van Deursen die al in 1929 een Texaco benzinepomp voor het huis liet plaatsen aan de Ripsestraat 2 die de literprijs van 6 gulden centen aan gaf. De familie van Deursen richtte zich nadien echter steeds meer op het vrachtvervoer.

Jan Verschuren heeft in 1950 zijn olie- en rijwielhandel tevens fiets reparaties aan zijn zoon Piet overgedragen. Jan heeft ook veel betekend voor het verenigingsleven van De Rips maar vooral voor voetbalvereniging Fiducia waar hij jaren lang voorzitter van is geweest. Jan overleed te Bakel op 30 januari 1979 en werd 91 jaar.

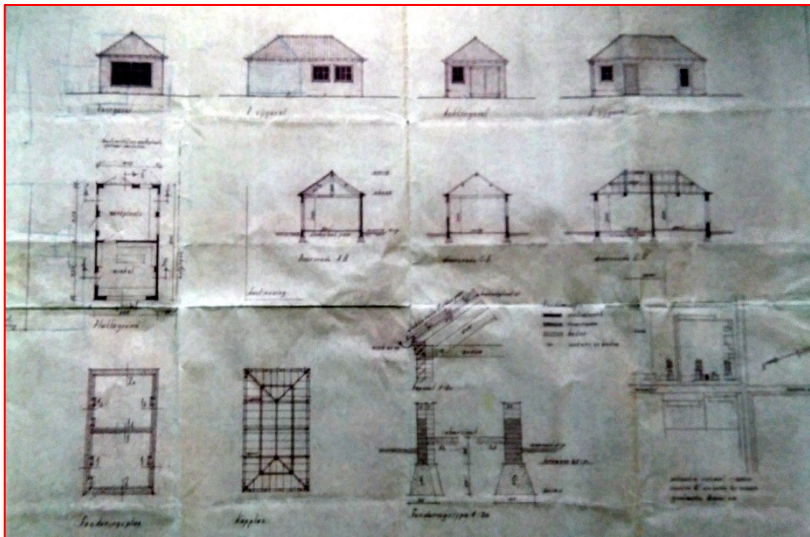
De tweede generatie fietsen- en bromfietshandel/reparateur.

Zijn zoon Piet Verschuren (1918) trouwde met Wilhelmina (Mien) van Kleef (1923). Piet ging op 27 september 1952 op dezelfde locatie als zijn vader verder met de fietsenzaak en oliehandel. Voor het huis stond het Shell benzine pompstation en achter het huis lagen de vaatjes olie. Vrijwel meteen liet Piet al een tekening maken voor een nieuwe fietsenwinkel en werkplaats door zijn overbuurman architect Jan Fransen.

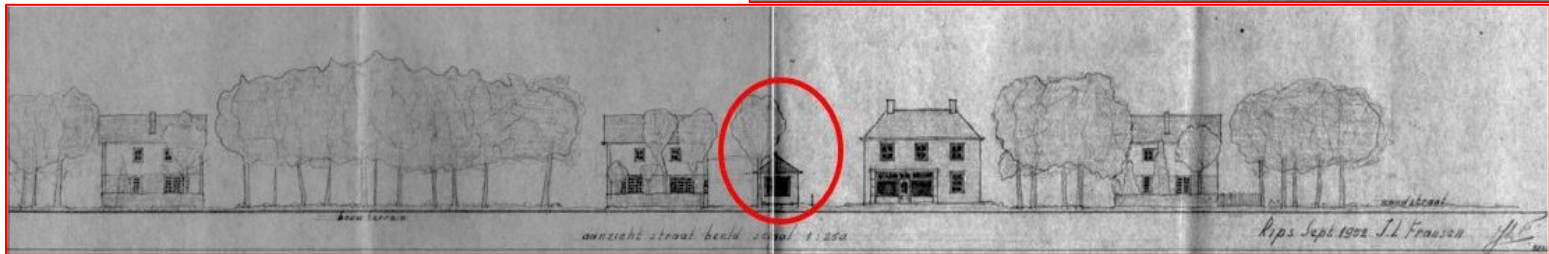
Links; De jonge Piet Verschuren en zijn vrouw midden jaren 50 voor de tweede benzinepomp van familie Verschuren.

Op de tekening was aan de straatzijde van de winkel was een groot raam getekend zodat de fietsen en bromfietsen ten toon gesteld konden worden. Achter in het gebouw kon gerepareerd worden. De gemeente keurde het plan echter af. Daarop liet Piet, door Jan Fransen, een geheel nieuw plan tekenen met een werkplaats voor rijwielen die achter hun woning werd gepland. Deze werd door de gemeente Bakel en Milheeze wel goedgekeurd. Deze werkplaats is er echter nooit gerealiseerd. Wel bouwde Piet het voorste deel van de eerder aangevraagde vergunning. Zodat alleen het rijwiel tentoonstellings gebouwtje langs de Ripsestraat tot stand kwam met de zelfde daklijn zoals de andere gebouwen in de straat.

Rechts; De 2^e bouwtekening.

Beneden; Het dorpsgezicht onder aan de 2^e bouwtekening.

Rechts; Het tentoonstellings gebouwtje zoals het tussenin de winkel van De Kleijn en het huis van Piet Verschuren stond.

Onder; Rond 1962 is het gebouwtje verplaatst naar Ripsestraat 30. Daar doet het nog steeds dienst als opslag gebouw bij Peter Verschuren.

Het repareren van de rijwielen en bromfietsen deed Piet in die tijd nog in de werkplaats die ook zijn vader Jan voorheen gebruikte. Maar Piet wilde meer en zag groeikansen in De Rips. Die kreeg hij toen het hoekpand vrij kwam aan het voormalig kruispunt van De Rips aan de Ripsestraat 2. De bewoners Driek van Deursen en zijn zus Hanna verhuisden naar de Dr. Houtzagerslaan no 11. Het houten gebouw dat naast de Middenpeelweg tegen het kruispunt stond en voorheen als smederij, garage had gediend kon Piet niet overnemen want dat werd afgebroken voor de nieuwe dubbelbaans kruising.

CUPER: XY MODEL II
 LETTER: VERGUNNING No. 2704/3183

VERGUNNING

KAMER VAN KOOPHANDEL EN FABRIEKEN VOOR OOSTELIJK NOORDBRABANT

VESTIGINGSWET KLEINBEDRIJF 1937

GEMOTORISEERD RIJWIELBEDRIJF

De Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Oostelijk Noordbrabant
 gevestigd te Eindhoven
 Gelet op artikel 10 juncto art. 7 van de Vestigingswet Kleinbedrijf 1937;
 Gelet op het Vestigingsbesluit Gemotoriseerd Rijwielbedrijf 1950;

Heeft goedgevonden:

I. VERSCHUREN, Petrus A. geb. 28 December 1918
 wonende te Rips gemeente Bakel

II. ~~wonende te _____ geb. _____
 gemeente _____~~

III. ~~wonende te _____ geb. _____
 gemeente _____~~

vergunning te verlenen tot
 a. ~~het uitbreiden van het in de inrichting gevestigd in het perceel _____ te _____ gemeente _____ uitgeoefend bedrijf met de uitoefening van hetde _____~~
 b. het voortzetten van de uitoefening van hetde gemotoriseerd rijwielbedrijf _____ in de inrichting gevestigd in het perceel Ds. 29 _____ te Rips gemeente Bakel
 in verband met wijziging in de personen van ondernemers en/of beheerders dier inrichting.
 Als beheerder(s) van deze inrichting zal (zullen) optreden:

I. _____ geb. _____
 wonende te _____ gemeente _____

II. _____ geb. _____
 wonende te _____ gemeente _____

III. _____ geb. _____
 wonende te _____ gemeente _____

Eindhoven de 13 Januari 1953

LANDREKENING VAN DE BETROKKEPENS	
ONDERNEMERS	GEMOTORISEERD RIJWIELBEDRIJF
I. _____	II. _____
II. _____	III. _____
III. _____	

DE KAMER VAN KOOPHANDEL EN FABRIEKEN VOORNOEMD.
 Gemeentelijke ex Art. 13 der Vestigingswet Kleinbedrijf 1937

Voorzitter: _____ Secretaris: _____

Beleidsnummer 337 22606/50

Boven; Piet Verschuren rijwielhersteller.

Links; Inschrijving bij de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor oostelijk Noord Brabant als gemotoriseerd rijwielbedrijf per 13 januari 1953.

Inmiddels was ook zijn jongere zus Marie (1923) getrouwd met Frans Geertshuis en zij wilden de oliehandel en benzinstation voortzetten aan de Ripsestraat 8. (zie pag. 16 - 19)

Piet en Mien verhuisden met hun eerstgeborene zoon Jan op 3 februari 1954 naar de Ripsestraat 2. Later werden nog de kinderen Peter (1956) en Marlies (1959) geboren. Piet gebruikte in eerste instantie het achterhuis als werkplaats voor al zijn reparaties. Het gebouwtje aan de Ripsestraat 8 voor het tentoonstellen van nieuwe fietsen bleef hij nog enkele jaren gebruiken.

Wel vroeg hij weer een nieuwe vergunning aan voor het bouwen van een reparatie werkplaats voor rijwielen en motoren aan de Ripsestraat 2. Toen deze gerealiseerd was, verbouwde Piet het achterhuis van de woning met een groot raam aan de voorzijde tot tentoonstellingsruimte/winkel. Daarna kon het gebouwtje aan de Ripsestraat 8 verlaten worden.

Links; Piet voor het achterhuis dat eerst de werkplaats was en later de winkel.

Rechts; Interieur van de winkel met Mien Verschuren- van Kleef achter de toonbank en de hond Blacky.

Links; Rijwielshowroom aan huis en houten werkplaats aan de Ripsestraat 2.

De merken die door Piet verkocht werden waren o.a. N.S.U, Batavus, Berini, Kreidler, Sparta, Solex, Zündapp en DKW. Piet had geen vast merk dealerschap. Daarom kon je bij Piet voor elk type bromfiets die men wilde terecht. Piet zorgde er voor. Om benzine te tanken was er alleen een kleine mobiele pomp voor bromfiets benzine.

Gedurende 33 jaar heeft Piet hier goede zaken gedaan op zijn eigen rustige manier van werken. Op 67 jarige leeftijd vond hij het welletjes en wilde het met Mien wat rustiger aan gaan doen. Hun zoon Peter nam het bedrijf over.

Rechts; Piet zoals iedereen hem kent voor zijn laatste nieuwe werkplaats.

Per 31 juli 1985 verhuisden Piet en Mien naar het bejaardentehuis naar Bakel.

Verkoop en verhuur van bromfietsen bij Piet Verschuren.

Verteld door Ben Beckers en aangevuld met informatie van het internet.

Mobiliteit begint in de jaren vijftig steeds belangrijker te worden. Mensen kunnen zich nog geen auto permitteren maar wel een brommer. In de beginperiode heette dit 'Rijwiel met hulpmotor'. Twee merknamen zijn heel geliefd *Mosquito* en *Solex*. De *Mosquito* kwam uit Italië en was tamelijk luidruchtig.

Links; Theo van de Weijer met de Mosquito van zijn vader Klaas van de Weijer. Dit was de eerste bromfiets, die Bernard Beckers bij Verschuren zag komen tanken.

De zusjes Wouda en Hannie Ploegmakers hadden een *Solex* (Franse makelij). Deze kon ook best wel een hoge snelheid halen.

Rechts; voorbeeld van Solex uit 1955 met extra benzinetank.

Het Nederlandse merk *Berini* genoemd naar de voornamen van de oprichters *Bernard Neumann*, *Rinus Bruynzeel* en *Nico Groenendijk*.

De naam was afgeleid van de om het draaiende motortje van clip-on motortjes. Het idee was afkomstig van de *Solex* bromfiets, maar de oprichters wilden dat hun model op elke stevige fiets zou passen.

Links; voorbeeld van een Berini rijwiel met hulpmotor. Piet heeft ze ook wel verkocht.

Maar ook vele jongens als ze 16 jaar werden, spaarden om een brommer te kopen. Als er nog niet genoeg geld was kon men toch al bij Piet terecht. Hij verhuurde namelijk ook diverse bromfiets types die ingeruild waren. Het was levendige handel voor Piet. Om op een zondag een bromfiets te gebruiken kon je een type huren met een volle tank benzine. Bij terugkomst werd de tank weer gevuld en moest je de verbruikte liters benzine betalen met een opslag van f5, per dag huur extra voor de brommer. De meeste brommers die hij verhuurde was van het merk NSU omdat Piet wel wist dat daar de minste mankementen aan kwamen in de praktijk.

Rechts; voorbeeld NSU Quickly.

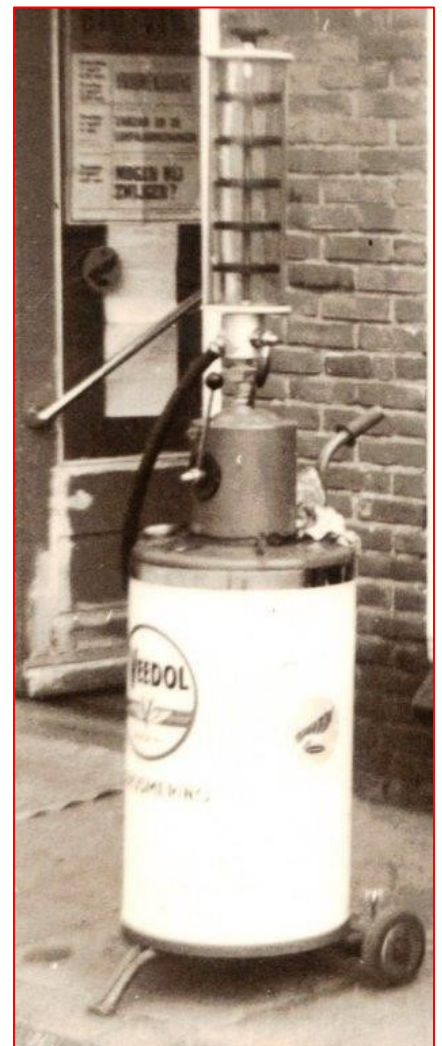
*Links;
De droom van elke jongen op
zondag met een meisje achterop.*

De meeste bromfietsbenzine had een mengverhouding van 1:25 met 2 takt bromfietsolie. Bij aankoop van een nieuwe bromfiets moest men bij de eerste gevulde tank iets extra toevoegen aan de benzine. Om een zogenaamde "vastloper" te voorkomen moest men de kleinst mogelijke verpakking bromfietsolie toevoegen. Deze bestond uit afbreekbaar plastic ter grootte ca 1cl met speciale bromfietsolie. Dit moest men bij elke tankbeurt herhalen tot dat men 500 km gereden had met de bromfiets.

*Rechts; De handpomp voor
bromfiets benzine van Piet
Verschuren.*

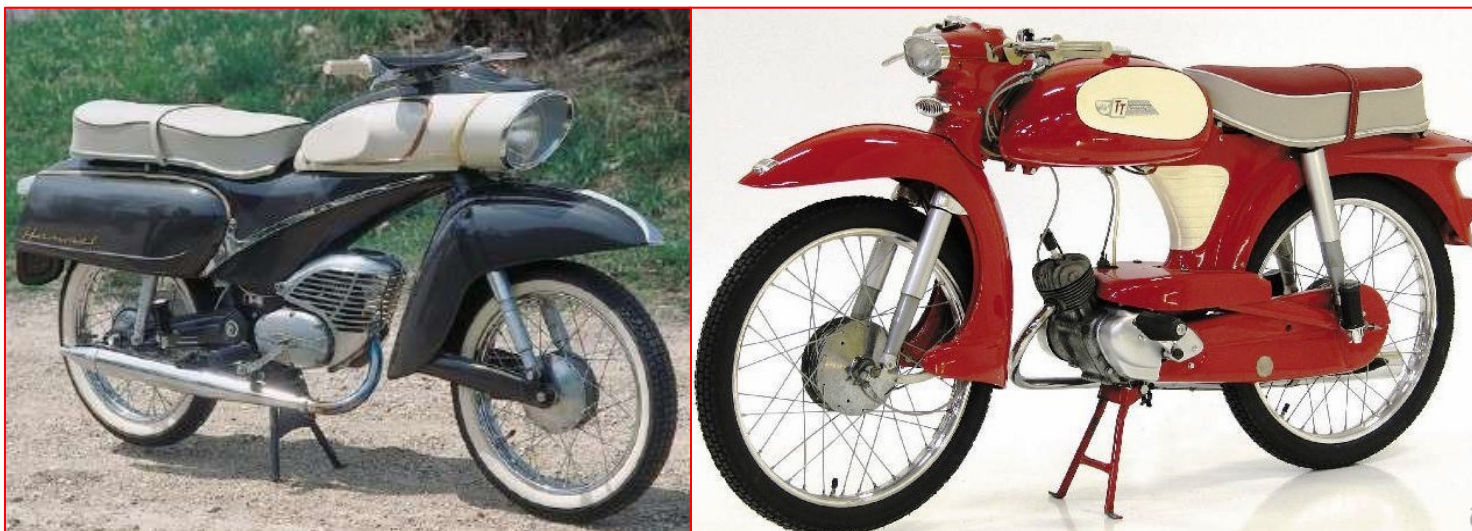
*Links; De kleine verpakkingen van
bromfietsolie.*

Wettelijk vastgestelde cilinderinhoud 49.9 cc.

De cilinderinhoud mocht wettelijk maar 49.9 cc zijn. Daardoor kon de bromfiets ook slechts 40 km per uur rijden. De bromfiets moest tevens voorzien zijn van trappers omdat de machine bromfiets heette volgens de wet.

Omdat vele jongemannen die snelheid te laag vonden en omdat ze in België en vooral Duitsland wel 80 km per uur mochten met zo'n zelfde type bromfiets bracht dat menig jonge kerel op het idee om het motorblok te manipuleren. Men bedacht om de in en uitlaat van de cilinder te vergroten. Dit gebeurde met een vijl. Ook de carburateur moest aangepast worden door er een grotere sproeier in te monteren zodat er sneller meer benzine werd toegevoerd aan het motorblok waardoor de verbranding sneller verliep en daar door de snelheid van de bromfiets werd opgevoerd. Daarnaast werd er door het "opvoeren" van de machine de mogelijkheid om met grotere tandwielen te werken. Aan het motorblok kon men een groter tandwiel monteren en aan het achterwiel een kleiner. Zodoende kon de snelheid opgevoerd worden tot wel 80 km of meer.

Boven; Twee snelheidsduivels van Ripse jongens; links DKW Spoetnik 1965 (Bert van Vonderen) rechts NSU Quickly TT-50cc, Pietje van Leuken 1961.

Dit was natuurlijk geweldig, maar een doorn in het oog van de politie en in de Rips vond vooral de politieman Derks dit niet goed. Het bleef een kat en muis spel met de jeugd en de politie. De politie nam dan de brommer in beslag. Je kon zelf naar huis lopen of opgehaald worden. De politie demonteerde de bewerkte onderdelen en na een paar weken kon je de "kale" brommer weer ophalen. En dan kon het spel opnieuw beginnen want de jeugd kon het toch niet laten. Het is echter ook voor gekomen dat de politie het zat was en dan kregen sommigen de bromfiets in een vierkant pakket thuis. De politie had de bromfiets bij een schrootboer dan laten samen persen!!

Met dat opvoeren kwam Piet dikwijls in beeld. Vaak ging er iets kapot, Piet zorgde dan voor nieuwe onderdelen die men weer kon monteren.

Boven; Zündapp cyclonette o.a. Bernard Beckers

Boven; Piet die alles weer fikste.

Harrie Ploegmakers (1952, van Frans) reed vanaf de Ambachtsschool in Helmond naar huis en onder Bakel stond de politie om iedereen op te wachten voor controle. De politie stond er met de hand omhoog, Harrie schrok wel even maar door een bijzondere tegenwoordigheid van geest stak hij eveneens zijn hand omhoog en laveerde tussen de mannen door naar huis. Gelukkig hebben ze hem niet achtervolgd.

Links; Batavus Bilonet G 50Toer 1958 Leo de Groot.

Rechts; Kreidler Florett o.a. B. Ploegmakers, Ad Kuijpers, Frans vd Mortel, W. en B. Willems.

Derde generatie fietsenmaker.

Peter Verschuren (1956) trouwde in 1978 met Martha Huvenaars (1954). Samen gingen ze in Boxmeer wonen waar Peter werkzaam was in de I.C.T. Toen Peter die baan kreeg, vertelde hij dit aan zijn opa Jan Verschuren. Het antwoord van opa staat voor altijd in zijn geheugen gegrift. Opa zei; *"Jongen, houdt goed in de gaten. Wat goed is voor je baas kan nooit goed zijn voor jou."* Deze woorden tonen eens te meer aan hoe Jan zelf vroeger in het leven stond.

Rechts; Peter Verschuren met zijn zoon Piet. Inzet zijn vrouw Martha Verschuren-Huvenaars.

In Boxmeer werd hun oudste kind Sjef geboren. Toen de ouders Piet en Mien Verschuren naar Bakel vertrokken, werd Peter in de gelegenheid gesteld om het rijwiel- en bromfietsbedrijf over te nemen aan de Ripsestraat 2 in De Rips. Peter wilde echter niet geheel als rijwielhersteller oftewel als fietsenmaker in de volksmond zijn kost verdienen.

Hij bleef dan ook buitenshuis werken maar verkocht wel rijwielen vanuit de showroom aan huis en herstelde enkel rijwielen, geen bromfietsen, in de avonduren en zaterdags. In 1991 werd hun jongste zoon geboren die de naam kreeg zoals zijn opa ook Piet. De tijd kabbelde voort en de glorie tijden van het vak rijwielhersteller en de verkoop van rijwielen en bromfietsen ging meer en meer over naar grote gespecialiseerde bedrijven die enkel in de grotere plaatsen gevestigd waren.

Toch heeft Peter 22 jaar dit werk voortgezet, maar in maart 2007 gingen Peter en Martha met hun gezin in de ouderlijke woning van Martha aan de Ripsestraat no 30 wonen.

De oudste zoon Sjef (1979) nam het huis van zijn vader over. Het gehele pand kreeg weer een woon bestemming en de voormalige reparatiewerkplaats bleef intact als opslagruimte. Hiermee kwam er na 80 jaar een einde aan het beroep van het rijwielhersteller en het fiets en bromfietsbedrijf van de families Verschuren in de Rips.

Links; De etalage en winkelinterieur van Peter Verschuren.

Benzine- en oliehandel familie Geertshuis- Verschuren.

Het oliebedrijf en benzinstation van de families Geertshuis-Verschuren en later Geertshuis-Klomp.

Frans Geertshuis werd geboren te Hengelo (O) (1925). Hij trouwde in 1947 voor de wet en voor de kerk in 1951 met Marie Verschuren (1923) geboren in De Rips. De reden dat zij reeds eerder voor de wet trouwen had te maken met het feit dat Frans in 1947 werd opgeroepen voor de militaire dienst om verplicht naar Indonesië te om daar de Nederlandse belangen te moeten verdedigen. Hij verbleef daar gedurende 4 jaar en nu ze getrouwd waren kon Marie gedurende die tijd van een kleine gemeentelijke uitkering gebruik maken.

Rechts; Frans Geertshuis en Marie Verschuren.

Ruim voor die tijd al tijdens de Tweede Wereldoorlog werd Frans in zijn woonplaats Hengelo (O) opgepakt door de Duitse bezetter en naar Duitsland afgevoerd om er gedwongen te werken voor de Duitsers. Frans moest mee helpen om de door Duitsers aangelegde vliegvelden, die werden gebombardeerd door de Geallieerden, mee te ontdoen van o.a. fosforbommen. Zijn gedwongen werk ging wel tot Rusland toe en zijn lichaam was ook aan de fosforbommen bloot gesteld geweest hetgeen zichtbaar was op zijn lichaam en waar later hij last van had. Op het einde van de oorlog hebben de Geallieerden Frans weer bevrijd en via Eindhoven kwam hij in De Rips terecht.

Frans werd knecht bij Piet de Groot in de smederij die lag tussen de huidige rotonde en het eerste pand richting Milheeze. Hij werkte hier van juli 1945 tot maart 1946. In die tijd was hij in de kost bij vrouwe De Groot die aan de Ripsestraat 14 woonde.

Wim Beckers reed vaak met zijn vrachtauto naar voetbalwedstrijden waar Jan Verschuren en dochter Marie ook mee naar toe gingen. Wim vroeg aan Frans of hij ook mee wilde. Zo hebben Marie en Frans elkaar leren kennen. Gedurende de tijd dat Frans in Indonesië vocht, woonde zijn vrouw Marie 4 jaar bij de familie Verschuren thuis in aan de Ripsestraat 8 (D29). Toen Frans in 1951 weer terug kwam uit Indië was er een grote ereboog aan huis gebouwd en tevens was er een plaat op bevestigd met de woorden Welkom thuis in de Rips. Ook zijn zwager Albert Verschuren werd hier toen opgewacht uit Indië.

Eenmaal herenigd, konden Frans en Marie een woning krijgen in Brouwhuis en hier werd hun oudste zoon Theo geboren. Frans had inmiddels werk gekregen bij IJzergieterij van Dongen in Helmond. Later verhuisden ze naar Bakel en er werden nog 3 jongens geboren, Johan, Frans en Willy en 1 meisje Jetske. In augustus 1959 kwam het gezin Frans Geertshuis vanuit Bakel naar De Rips waar Frans de benzinepomp en oliehandel overnam van zijn zwager Piet Verschuren die hij runde aan de Ripsestraat 8. De ouders Jan en Jetske Verschuren bleven bij het gezin Geertshuis inwonen. In januari 1961 overleed Jetske en vader Jan in januari 1979.

Links: Jong gezin Geertshuis-Verschuren nog zonder jongste dochter Jetske.

Benodigde oliën en bijvoorbeeld dieselolie en de levering van flessen butagas werd toenmalig rond gebracht met een pendex waarop de vaatjes of kannen lagen. (Een pendex is een hand getrokken wagentje waaronder 2 grote fietsenwielen zaten.) Harrie van den Akker heeft zo gedurende 2 jaar olie rondgebracht.

Eind jaren vijftig verrichtte Frans ook timmer werkzaamheden in hun schuur achter het huis voor het VODRO constructiebedrijf van Marinus van de Vondervoort in De Rips. Voor de zeugenkooien stelde Frans van vurenhouten planken schotten samen die als vloer werden gebruikt.

Tegen 1960 zag Frans mogelijkheden in de uitbreiding van het olie en benzinebedrijf en kocht hij een Volkswagenbusje waarin de olie achter in kon. Steeds meer transporteurs hadden inmiddels extra vrachtauto's aangeschaft en bijna alle boeren gingen over van een werkpaard naar tractoren. Hij wilde op deze bedrijven bemiddelen in de aanschaf van een eigen tank op het bedrijf welke hij dan daarna met dieselolie kon vullen. Hij schafte hiervoor dan ook een lichte Hanomag vrachtauto aan. De deur van zijn werkplaats werd vergroot naar een garagedeur voor de vrachtauto.

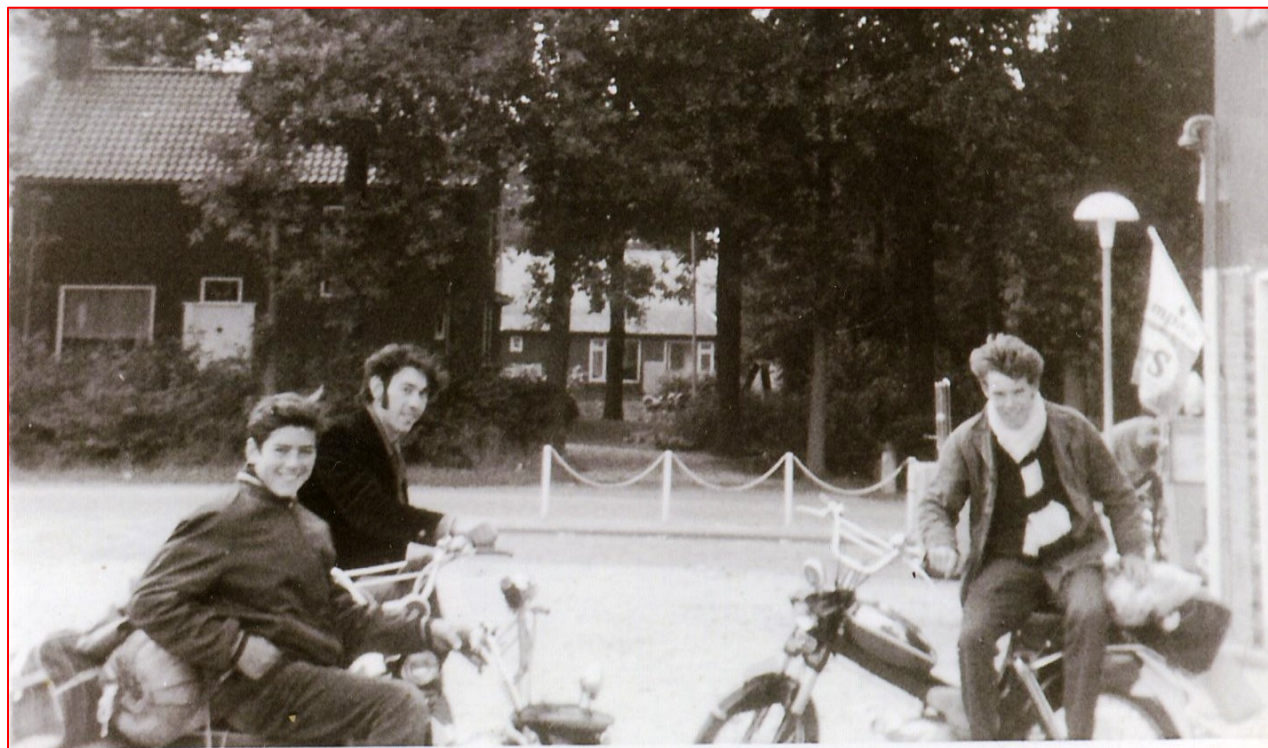
Bij de firma Brzoskowski uit Bakel met de naam Brové liet hij een 1000 l dieseltank met pomp fabriceren die op de vrachtauto kwam te liggen. Tijdens de strenge winter van 1963 heeft de auto al wel dienst gedaan terwijl de tank nog niet goed in de verf zat. Frans heeft er helaas niet lang mee kunnen werken want de gezondheid van hem was echter al langer steeds verder achteruit gegaan en in 1964 op een leeftijd van slechts 39 jaar is hij gestorven en daarna in De Rips begraven.

Marie stond er nu alleen voor met haar gezin en de benzinepomp en de oliehandel. De kinderen waren nog te klein om mee helpen. Zij heeft jarenlang dag in dag uit klaar gestaan om de pomp te bedienen. Zeven dagen per week van 's morgens 7 uur tot het tijdstip dat ze naar bed ging. Onverhoopt belde er 6 uur 's morgens vroeg wel iemand aan omdat hij benzine nodig had. Marie trok dan haar overjas over haar nachtgewaad aan en hielp de klant die er om vroeg altijd. Johan herinnert zich nog wel dat er eens iemand vroeg waarom Marie de hond mee nam naar de pomp. "*Ben je bang soms, dat je de hond meeneemt.*" Nee zei Marie; "*ik ben voor de Duvel nog niet bang*". Marie heeft de pomp tot maart 1979 bediend. Ze heeft toen het bedrijf aan haar zoon Johan (1954) overgedaan. Moeder bleef nog een tijd bij Johan inwonen en bediende soms ook nog wel de pomp. In 1985 verhuisde ze naar de Bellemakersstraat en later naar de Meester Hertsigstraat 19 in De Rips. Marie overleed te Bakel op 86 jarige leeftijd op 21 november 2009.

Boven; Marie Geertshuis-Verschuren met haar zoon Johan Geertshuis en zijn vrouw Joke Klomp.

De Ripse jongeren hadden een fijne hangplek voor de deur bij het tankstation van Marie Geertshuis-Verschuren. Soms zwol de groep aan tot wel 20 personen. Men kon bij Marie de tank bijvullen, een ijsje kopen en overleggen naar welke kermis of uitgaansgelegenheid men deze week naar toe zou gaan.

Boven; De jeugd van De Rips v.l.n.r. Jan Goossens, Lambert van den Akker en Jos Vos staan met hun Puch bromfietsen op de "brommer hangplek".

Boven; Willy de Kleijn op zijn DKW.

Boven; Jan Goossens heeft nog steeds zijn Puch

Pompstation Geertshuis-Klomp.

Johan Geertshuis werd geboren te Helmond (1954) en zette de oliehandel en de Shell benzinepompen door van zijn moeder Marie vanaf maart/april 1979. In 1985 trouwde hij met Joke Klomp die ook vaak de pomp heeft bediend. In de jaren negentig van de vorige eeuw wilde de Provincie op de plaats waar altijd de benzinepompen hadden gestaan een nieuw fiets- en wandelpad aanleggen. Er werd gevraagd om onderzoek te doen naar een nieuwe locatie. Er waren wel enkele opties maar allemaal zonder resultaat waardoor er geen mogelijkheden ontstonden om de zaak verder uit te breiden. Daarnaast kregen alle benzinestations in Nederland te maken met nieuwe wettelijke eisen en regels omtrent het milieu. Ook moesten alle oude benzinetanks in de grond er uit gehaald worden en nieuwe met dubbele bodems erin. Alle grond er om heen moest gesaneerd worden en de nieuwe pompen moest geplaatst worden op nieuwe vloeistofdichte vloeren. Natuurlijk was er in het verre verleden ook rond de pomp in De Rips wel eens iets gemorst met benzine. Dat was natuurlijk nooit en nergens te voorkomen. Na alles overwogen te hebben heeft Johan toch het besluit genomen om aan de landelijke regeling SUBAT mee te doen en de oliehandel en benzinepompen vaarwel te zeggen. Dit is een landelijke subsidieregeling waarin de kosten van de sanering worden ingehouden op de provisie van de verkoop van brandstoffen.

Boven; Johan was zelf de LAATSTE klant.

Uiteindelijk zijn de tanks uit de grond gehaald en is de bodem geheel gesaneerd en hiermee is er een einde gekomen aan 70 jaar olie en benzinehandel van de families Verschuren en Geertshuis in De Rips op 31 juli 1993.

Links; Demonteren opbouw van het benzine station.

* In diverse bronnen staan verschillende jaartallen wanneer de brand zou zijn geweest. Wij wilden toch het juiste jaartal weten de woningen Van Verschuren en Baggermans zijn afgebrand. Daarvoor hebben we verschillende bronnen geraadpleegd zoals; oude kranten, brievenboeken van Bellemakers en het archief van de Heidemij in Rijks Archief Gelderland.

We weten dat er totaal 4 keer een brand is geweest in de witte woningen.

1925 familie Daniels en Van de Heuvel.

1928 familie Baggermans en Verschuren

1930 familie Van Doren en Verberkt

1936 familie Bouten en Van Zoghel.

Bronnen;

Archief; D'n Blikken Emmer

Archief; Theo Verstraten

Archief; Gemeente Gemert-Bakel; Copie boeken Bellemakers 1920-1928 en Bevolkingsregisters 1880-1932

Archief; Rijks Archief Arnhem (RAG); Heidemij

Boekje 50 jaar en 75 jaar Rips

Boek Bakel en Milheeze L van de Kerkhof

<http://www.delpher.nl/> krantenarchief van Nationaal Archief Den Haag. Periode 1923 - 1970

Zoekwoorden Verschuren, brand, Rips

<https://www.coolsma.net/Memorie/tag/bromfiets/>

Familie Verschuren, gesproken met Peter en Martha Verschuren-Huvenaars

Familie Geertshuis, gesproken met Johan en Joke Geertshuis-Klomp

Gesproken met Ben Beckers

Foto's; Families Verschuren en Geertshuis, Ben Beckers, Theo v.d. Weijer, Jan Goossens en

D'n Blikken Emmer

Deze nieuwsbrief kwam tot stand m.m.v.

Bernard Ploegmakers

☎ 0623901706

Hannie Ploegmakers

☎ 0206938463

Secretariaat:

G.M. van Geffen

Ripsestraat 23a

5764PE De Rips

0493-599450

gmvangeffen@planet.nl

Het lidmaatschap bedraagt € 15,- per jaar over te maken op rekening nr. NL24RABO0136131654 t.n.v. Heemkundekring D 'n Blikken Emmer o.v.v. naam en emailadres